

skat og ejendomsvurdering, men også på afgiftsområdet.

Med lovforslaget lægges der endvidere op til at forenkle det administrative klagesystem ved som udgangspunkt at samle behandlingen af klagesager i Landsskatteretten. Det sker ved at overføre de klagesager, der i dag afgøres af ToldSkat eller Ligningsrådet, til afgørelse i Landsskatteretten. I forbindelse hermed justeres reglerne for sagsbehandling i Landsskatteretten.

Omlægningen ændrer ikke på ordningen med skatteankenævn og vurderingsankenævn, der afgør klager over henholdsvis skatteansættelser og ejendomsvurderinger. Men der lægges op til, at skatteankenævnene bliver statslige på den måde, at skatteministeren fremover bestemmer antallet af skatteankenævn og udnævner skatteankenævnsmedlemmerne efter indstilling fra kommunerne. I dag er skatteankenævnene kommunale, og medlemmerne vælges af kommunalbestyrelsen.

De grundlæggende regler om skatte- og ejendomsvurderingsmyndighederne findes i dag i lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven). Kommunalreformen medfører så betydelige ændringer i dette regelsæt, at det er fundet hensigtsmæssigt at erstatte skattestyrelsesloven med en ny lov; en skatteforvaltningslov. Lovforslaget udgør således både en udmøntning af kommunalreformen og en nyredigering af skattestyrelsesloven. I lovforslaget indgår en harmonisering af visse processuelle regler, herunder regler om bindende afgiftssvar.

Etablering af en enhedsforvaltning har i øvrigt nogle afledte konsekvenser, som indgår i dette lovforslag eller i det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om ændring af en række love som følge af skatteforvaltningsloven (Navnlig konsekvensændringer som følge af kommunalreformen).

Efter lovforslaget er den nye organisationsstruktur tillagt virkning fra den 1. oktober 2005.

2. Baggrund

Lovforslaget er en udmøntning af den del af aftalen fra juni 2004 om en strukturreform, indgået mellem regeringspartierne (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, der omhandler skatteområdet.

Aftalen bygger på anbefalinger fra Strukturkommissionen, jf. betænkning 1434/2004, og den efterfølgende høring og debat om kommissionens anbefalinger.

I sit arbejde har Strukturkommissionen inddraget en benchmarkanalyse mellem de nordiske lande, der

beskriver effektiviseringspotentialet ved at samle den kommunale og den statslige skatteadministration under ét, jf. betænkningens bind 3, side 380 ff.

Analysen viser, at Danmark har en produktivitet på moms, person- og selskabsskat, som er to-tre gange lavere end de andre nordiske lande. Analysen peger på, at forskellen i produktivitet kan skyldes en række forhold:

- forskelle i skatteregler og administrative procedurer landene imellem,
- forskelle i antallet af decentrale enheder. Danmark har relativt flere decentrale enheder end Sverige og Finland, hvilket kan vanskeliggøre udnyttelse af stordriftsfordele,
- forskelle i skattestruktur. Sverige og Norge har en enstrengt skattestruktur, mens skatteopgaven i Danmark er delt mellem staten og kommunerne,
- forskelle i serviceniveau og kvalitet.

Ved opstillingen af målsætninger for den nye organisation, jf. nedenfor i afsnit 3, er blandt andet disse forskelle taget i betragtning, da der er en formodning om, at en tilnærmelse af forvaltningen af skatteområdet i Danmark til en model, der mere stemmer overens med modellen i de andre nordiske lande, vil højne produktiviteten.

Kommissionen anfører konkluderende om skatteadministrationen (side 35-36 i det bind af betænkningen, der betegnes »Sammenfatning«):

»Skatteadministrationen er i dag delt mellem kommunerne og staten. Det er kommissionens vurdering, at der vil kunne opnås væsentlige effektivitets- og kvalitetsfordele ved en bredere organisering af området, først og fremmest gennem udnyttelse af stordriftsfordele i skatteligningen, men også ved at skabe grundlag for en bedre prioritering inden for den samlede skatte- og afgiftsadministration samt en mere hensigtsmæssig beslutningsstruktur i forhold til beslutninger om it-systemudvikling. Samtidig er det væsentligt, at der fortsat er en lokal borgerbetjeningsfunktion.

Da der ikke er – og ikke skal være – lokalpolitisk indflydelse på selve skatteligningen, vil en statslig varetagelse af den samlede skatteadministrationsopgave ikke have negative konsekvenser for kommunernes autonomi. Kommissionen har derfor som en løsning peget på en samling af ansvaret for opgaveløsningen i statsligt regi i kombination med fortsat lokal borgerbetjening i de enkelte kommuner.

Som en alternativ løsning har kommissionen endvidere peget på fortsat kommunal varetagelse som en mulighed. Denne løsning indebærer, at ligningsaktiviteten skal samles i væsentligt færre enheder i form af